

Часопис для дітей – видання Новоапостольської церкви | № 10, жовтень 2025 р.

ТЕМА:
ПРИГОДИ

Як Апостол Павло опинився на Мальті

(Діяння святих Апостолів 27; 28, 1-10)

Судно, на якому засудженого Апостола Павла везли до Риму, зазнало аварії поблизу берегів Мальти. Там він прожив три місяці.

Вітер посилювався, зчинився потужний шторм. Екіпаж корабля намагався зробити все можливе, аби врятувати судно. Моряки викинули вантаж за борт, але це не допомогло. Наступного дня вони позбулися всього зайвого, аби облегшити судно. Але на небі не було видно ні сонця, ні зірок. Шторм не вщухав, і моряки почали втрачати надію на порятунок. Але Бог послав ангелів, які повідомили Павлу, що всі 276 осіб, які були на борту, зостануться живими. Минуло чотирнадцять днів і ночей. Наступила північ. Моряки опустили у воду жердину й побачили, що вода неглибока. Вони боялися натрапити на

каміння. Деякі моряки спробували врятуватися на шлюпці, але Павло попередив їх: якщо вони покинуть корабель, то загинуть. На світанку Павло порадив мандрівникам трохи поїсти. Він взяв хліб, подякував Богу і, розламавши його, почав їсти сам.

На світанку команда спробувала пристати кораблем до берега, але він потрапив на берегову косу, і корма розвалилася.

Усі рятувалися, як могли: хтось плив, хтось чіплявся за балки і дошки розбитого корабля. І все ж усі 276 людей благополучно дісталися до берега.

Острів, на якому вони опинилися, називався Мальта. Жителі острова гостинно прийняли потерпілих від кораблетрощі. Ішов дощ і було холодно, тому вони розпалили вогонь, аби гості зігрілися.

Павло теж збирав хмиз. Коли він хотів підкинути хмиз у вогонь, то із в'язки хмизу несподівано

виринула налякана вогнем змія і вп'ялася йому в руку.

Невже був даремним порятунок від шторму? Мешканці острова запитували один в одного, чи, бува, не вбивця цей чоловік?

Спершу він врятувався, а тепер мусить померти від укусу змії...

За що йому таке?

Павло кинув змію у вогонь.

Островитяни чекали, що рука запалиться або що Павло впаде замертво. Вони довго чекали, але цього не відбулося, наче й не було укусу змії.

Публій, найшанованіша людина острова, запросив Павла до себе в гості. Його батько був хворий на лихоманку. Павло пішов до нього. Він помолився з його батьком, поклав на нього руки і зцілив чоловіка.

Після цього й інші мешканці острова ходили до Павла, аби він зцілював їх.

У ГОСТЯХ

у Рози Міа

в Манілі (Філіппіни)

Фото: з особистого архіву

Magandang araw po! («Маганданг арау по!») Так звучить привітання моєю рідною філіппінською мовою. Понад 7000 островів Тихого океану утворюють державу Філіппіни. На одному з островів живу і я.

Фото: з особистого архіву

Мене звати **Роза Міа**, мені 13 років. Я люблю дивитися телевизор, особливо мультфільми в стилі аніме, і багато малюю, бо це мене заспокоює. Я також граю в онлайн-ігри, насамперед з друзями, рідними та двоюрідними братами і сестрами.

На фото ліворуч я із шкільними **друзями**. Завдяки їм я дізналася про важливість дружби, що можу вірити в себе і що мене приймають такою, яка я є.

У мене також є хороші друзі в моїй **громаді** Макаті. Макаті – одне з 17 міст і муніципалітетів регіону Маніла.

Я живу в районі Маніли з **мамою** Розабель і **братами** Ранзом Джорданом і Стівеном Клеєм. Маніла – столиця Філіппін, розташована на острові Лусон. Чи знаєте ви, що **Філіппінські острови** – це вершини підводних гірських хребтів?

Коли вершина гори височить над рівнем моря, то це острів. Ці острови розташовані дуже близько до поверхні моря, тому Філіппіни схильні до змін клімату, що призводить до загрози підвищення рівня моря.

Унікальна флора і фауна, а також культурна спадщина Філіппін представлені в **Національному музеї історії природи**. Там можна побачити навіть скелети динозаврів! Музей розташований в колишній урядовій будівлі.

Фото: з особистого архіву

Фото: із личного архива

Моя улюблена страва – **палабок**. Це тонкі рисові локшини з соусом і різними складовими, як-от креветки, свинина чи варені яйця. Мені подобається її пікантний і гострий смак.

Фото: із личного архива

Моя мама і тітка навчили мене грати на скрипці. Тепер я граю у своїй громаді в **оркестрі**. А чи берете ви участь у житті громади?

На дозвіллі! Пригоди

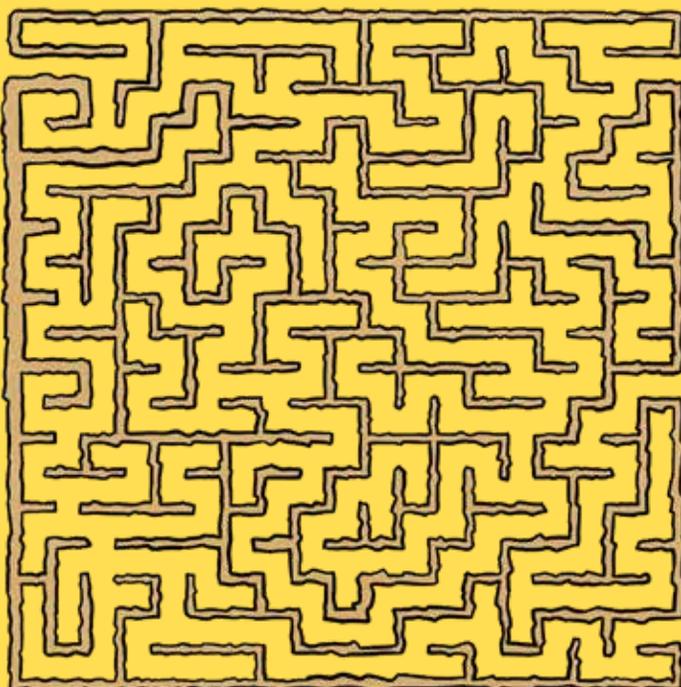

1. Хаос у ковчегу

Ковчег наповнений тваринами, – це було, очевидно, дуже захоплююче видовище! Полічіть, скільки дітей бажають грати, і разом виберіть удвічі менше видів тварин. Найкраще вибирати тих тварин, які видають цікаві звуки або незвично пересуваються, приміром, змії, качки чи жаби. Потім напишіть назву кожного виду на двох картках і роздайте їх учасникам гри так, аби кожен отримав по одній картці. Якщо у вас непарна кількість гравців, то просто напишіть назву тварини тричі. Кожна дитина зобразить свою тварину з ковчегу. За сигналом всі починають імітувати характерний звук або особливий рух «своєї» тварини, аби віднайти відповідну пару. Гра завершується, коли всі знаходять собі пару.

2. Лабіринт

Рут супроводжує свою свекруху Ноему на її батьківщину, в Ізраїль. Є три пункти відправлення. Чи знайдеш ти правильний вхід?

1

2

3

6

3. Місіонерська подорож Апостола Павла

Намалюй на карті маршрут першої місіонерської подорожі Апостола Павла, описаної в Діяннях Апостолів, у розділі 13. Можливо, твої батьки чи старші брати й сестри зможуть тобі в цьому допомогти?

4. Головоломка

Знайди десять слів, які пов'язані з історією Апостола Павла, захованих у клітинках по горизонталі, вертикалі та діагоналі. (відповіді подані російською)

З	К	В	Б	У	С	С	Н	Л	Р	Н	Г	З	Ш	С	Х
М	М	О	С	П	А	С	Е	Н	И	Е	О	Т	М	А	К
А	К	У	Р	Х	М	Г	Й	Ф	М	Е	О	Т	Р	Е	Н
Л	Г	О	Ш	А	Л	Л	И	Х	О	Р	А	Д	К	А	Я
Ь	В	Г	А	Т	Б	Х	Е	Е	М	У	К	Т	Е	В	М
Т	К	О	Р	А	Б	Л	Е	К	Р	У	Ш	Е	Н	И	Е
А	У	Н	О	Ф	Ь	Т	Ь	Е	Р	Х	У	К	Е	Н	Л
Й	С	Ь	Н	И	Ф	Ф	В	Р	Н	С	Н	Э	О	К	Ь

Історія

ДЛЯ ЧИТАННЯ БОЯГУЗЛИВЕ ЗАЙЧЕННЯ

Жив-був зайчик і був неабияким боягузом. Він боявся всього: жуків, черв'яків, горіхів, які вітер струшував з дерев, і комарів.

Одного разу він сказав старій мудрій сові, яка мешкала над його гніздом на дереві і якої він ніколи не боявся: «Ах, якби я був трохи сміливішим!» «Починати треба з малого! – порадила йому сова. – Якщо перестанеш боятися малого, то і велике тобі не буде страшним!»

Це здалося боягузові досить переконливим. Тому спершу він обережно наблизився до маленького жука, який повзав у траві. Жук не звернув на нього жодної уваги, навіть коли малюк обнюхував його.

«Треба починати з малого!» – гордовито сказав зайчик, зрадівши, що вже не боїться жука. Потім він наблизився до черв'яків. І незабаром, на свою радість, виявив, що і черв'яків він теж уже не боїться.

Зайчик пробував усе більше й більше. Він обнюхував мурахи, равликів і гусениць... І перестав боятися усіх їх. А коли він біля ставка натрапив на жаб, то ті так злякалися, що від переляку плигнули у воду, здіймаючи бризки. Зайчик радісно крикнув: «Тепер я такий сильний і сміливий, що мене всі бояться!»

Та коли він повернувся, то перед ним зненацька з'явилася лисиця. «Я і тебе не боюся!» – задрливо вигукнув заєць. Він навіть не підозрював, що лисиця – це щось зовсім інше, ніж черв'як, равлик чи жук.

«Так-так!» – промовила лишень лисиця. Вона махнула лапою і вже зібралася гарненько шльопнути зайчика по довгих вухах, але зайчик миттю плигнув й опинився у воді. «Іноді краще боятися!» – сказав він сам собі, насилу вибираючись зі ставка на іншому березі. «Треба хоч трохи боятися! – сказав він. – Це краще, ніж бути занадто сміливим!»

Рольф Кренцер По (за байкою Езона), © RolfKrenzerErben

МИ, ДІТИ», № 10, 2025 р.
(Ілюстрований часопис для дітей)

Засновник: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні», проспект Тичини, 18-А, м. Київ (за дорученням Міжнародної Новоапостольської церкви, м. Цюріх, Швейцарія).
Адрес редакції: вул. Збаразька, 8а, 46002 Тернопіль, Україна;
тел./факс: (+380352) 524732;;
сайт: nak.org.ua

Головний редактор: Будник Анатолій Феодосійович
Відповідальний редактор: Бих Павло Євгенович
© Видавництво: Фрідріх БішоффГмбх, м. Франкфурт-на-Майні/Німеччина;

Друк: ТОВ «Терно-граф», вул. Текстильна, 18, 46020 м. Тернопіль, Україна; тел. (0352) 51-91-65, 51-91-64; e-mail: terno-graf@ukr.net
Наклад: 380 прим. (українською мовою).

Часопис поширюється безкоштовно серед парафіян Новоапостольської церкви та зацікавлених осіб.

Ми з вдячністю приймемо пожертви на видавничу діяльність.

Отримувач платежу: Релігійна організація «Управлінський центр Новоапостольської церкви в Україні» (РО УЦНАЦ), проспект Тичини, 18-А, м. Київ. Банківські реквізити:

IBAN р/р UA86320984000002600524 0016749 в АТ «ПроКредит Банк», МФО 320984, ЄДРПОУ 14301165; або

IBAN р/р UA77 322669 00000 2600 130 023 5975 (УАН) в АТ «Ощадбанк» м. Київ, МФО 322669

Призначення платежу: добровільні пожертвування від ...

© Цей часопис і всі опубліковані в ньому матеріали захищені авторськими правами. На повний або частковий передрук матеріалів, а також їх будь-яке копіювання і поширення вимагається дозвіл видавництва.